

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hamburg (Duitsland) op 1 augustus 2017 — Tänzer & Trasper GmbH/Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Zaak C-462/17)

(2017/C 347/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tänzer & Trasper GmbH

Verwerende partij: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Prejudiciële vraag

Gaat het bij de in punt 41 van bijlage II bij verordening (EG) nr. 110/2008 ⁽¹⁾ opgesomde ingrediënten om de ingrediënten die een gedistilleerde drank ten minste moet bevatten om de verkoopbenaming eierlikeur te mogen dragen (minimumspecificatie) of bevat punt 41 van bijlage II bij verordening (EG) nr. 110/2008 een uitputtende opsomming van de toegelaten ingrediënten van een product dat de verkoopbenaming eierlikeur wil dragen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 110/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 betreffende de definitie, de aanduiding, de presentatie, de etikettering en de bescherming van geografische aanduidingen van gedistilleerde dranken en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1576/89 van de Raad (PB 2008, L 39, blz. 16).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Trento (Italië) op 3 augustus 2017 — Chiara Motter/Provincia autonoma di Trento

(Zaak C-466/17)

(2017/C 347/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Trento

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Chiara Motter

Verwerende partij: Provincia autonoma di Trento

Prejudiciële vragen

- 1) Vormt de omstandigheid van de initiële objectieve toetsing van de deskundigheid door middel van een openbaar vergelijkend onderzoek waaraan met succes is deelgenomen, voor de toepassing van het non-discriminatiebeginsel in clausule 4 van de raamovereenkomst een factor die kan worden herleid tot de opleidingsvereisten die de nationale rechter in aanmerking moet nemen om te bepalen of de situatie van een werknemer met een overeenkomst voor bepaalde tijd vergelijkbaar is met die van een werknemer met een overeenkomst voor onbepaalde tijd, en om vast te stellen of er sprake is van een objectieve reden die een verschil in behandeling tussen een werknemer met een overeenkomst voor bepaalde tijd en een werknemer met een overeenkomst voor onbepaalde tijd kan rechtvaardigen?

- 2) Staat het non-discriminatiebeginsel van clause 4 van de raamovereenkomst in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 485, lid 1, van D.lgs. nr. 297 van 16.4.1994 — volgens welke voor de bepaling van de anciënniteit bij de aanstelling voor onbepaalde tijd tot vier dienstjaren die met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zijn vervuld volledig worden meegerekend, terwijl de overige jaren in juridische zin voor twee derde en in economische zin voor een derde meetellen — wegens het ontbreken, met het oog op een vast dienstverband, van een initiële objectieve toetsing van de deskundigheid door middel van een openbaar vergelijkend onderzoek waaraan met succes is deelgenomen?
- 3) Staat het non-discriminatiebeginsel van clause 4 van de raamovereenkomst in de weg aan een nationale regeling als die van artikel 485, lid 1, van D.lgs. nr. 297 van 16.4.1994 — volgens welke voor de bepaling van de anciënniteit bij de aanstelling voor onbepaalde tijd tot vier dienstjaren die met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zijn vervuld volledig worden meegerekend, terwijl de overige jaren in juridische zin voor twee derde en in economische zin voor een derde meetellen — op grond van het doel omgekeerde discriminatie te vermijden van werknemers in vaste dienst die zijn aangesteld na te zijn geslaagd voor een algemeen vergelijkend onderzoek?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Giudice di pace di L'Aquila (Italië) op
7 augustus 2017 — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia**

(Zaak C-472/17)

(2017/C 347/19)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Giudice di pace di L'Aquila (Italië)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gabriele Di Girolamo

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vragen

- 1) Valt de dienstverrichting van de verzoekende vrederechter onder het begrip „werknemer met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd”, als bedoeld in de artikelen 1, lid 3, en 7 van richtlijn 2003/88 ⁽¹⁾, juncto clause 2 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70 ⁽²⁾, en in artikel 31, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, kunnen [gewone] rechters of beroepsrechters dan voor de toepassing van clause 4 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70, worden aangemerkt als met voor bepaalde tijd tewerkgestelde vrederechters vergelijkbare werknemers in vaste dienst?
- 3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, vormt het feit dat de procedure voor de aanwerving in vaste dienst van gewone rechters verschilt van de wettelijke selectieprocedures voor de aanwerving voor bepaalde tijd van vrederechters, dan een objectieve reden in de zin van clause 4, punt 1 en/of punt 4, van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70/EG, die rechtvaardigt dat — in de vaste rechtspraak van de Corte di Cassazione, verenigde kamers, in arrest nr. 13721/2017 en van de Consiglio di Stato in advies nr. 464/2017 van 8 april 2017 — voor vrederechters die, als verzoeker in casu, werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd zijn, niet dezelfde arbeidsvoorwaarden worden toegepast als voor vergelijkbare gewone rechters in vaste dienst, en tevens rechtvaardigt dat geen maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van overeenkomsten voor bepaalde tijd en dit misbruik te bestraffen, zoals bepaald in clause 5 van voornoemde raamovereenkomst, waaraan uitvoering is gegeven bij richtlijn 1999/70/EG, en dat geen toepassing is gegeven aan de nationale omzettingbepaling van artikel 5, lid 4 bis, van wetsbesluit nr. 368/2001? Daarenboven bestaat er in de interne rechtsorde geen fundamenteel beginsel of grondwettelijk voorschrift dat discriminatie op het vlak van arbeidsvoorwaarden of het strenge verbod om de arbeidsverhouding van vrederechters om te zetten in een arbeidsverhouding voor onbepaalde tijd, zou kunnen rechtvaardigen, ook in het licht van de vorige interne bepaling (artikel 1 van wet nr. 217/1974), waarin reeds was bepaald dat dezelfde arbeidsvoorwaarden moesten gelden en dat opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd van honorair rechters moesten worden gestabiliseerd.